

Általános kihallgatás
Ferenc pápa katekézise
a Szentlélek ajándékairól: a bölcsességről

Szent Péter tér
2014. április 9. (szerda)

Kedves Testvérek, jó napot kívánok!

Ma új sorozatot kezdünk a katekézisekben: *a Szentlélek ajándékai* kerülnek sorra. Jól tudjátok, hogy a Szentlélek jelenti az egyház és minden keresztény életének éltető lelkét és erejét: a Szentlélek Isten szeretete, aki lakásává alakítja szívünket és szeretetközösségre lép velünk. A Szentlélek mindig velünk van, mindig bennünk van: a szívünkben lakik.

Maga a Szentlélek a voltaképpeni „Isten ajándéka” (vö. Jn 4,10), Isten adománya, aki maga is különféle lelki ajándékokkal látja el azokat, akik befogadják őt. Az egyház a Szentlélek hét ajándékát különbözteti meg. Ez a szám jelképesen a teljességet, a hiánytalanságot jelenti. Megtanuljuk őket, amikor a bérmálás szentségére készülünk, és kérjük őket a „Szentlélek Isten szállj le ránk” kezdetű ősi imádságban. A Szentlélek hét ajándéka a következők: *a bölcsesség, az értelem, a tanácsadás, az erősség, a tudomány, a jámborság és az istenfélelem.*

E felsorolás szerint a Szentlélek első ajándéka tehát a *bölcsesség*. De nem egyszerűen emberi bölcsességről van szó, amely a megismerés és a tapasztalat gyümölcse. A Biblia elbeszéli, hogy Salamon, amikor Izrael királyává koronázták, a bölcsesség ajándékát kérte (vö. 1Kir 3,9). A bölcsesség éppen ez: annak kegyelme, hogy *mindent Isten szemével láthatunk*. Egyszerűen csak ennyi: a világot, a különféle helyzeteket, az összefüggéseket, a problémákat, mindent Isten szemével látni. Ez a bölcsesség. Időnként saját tetszésünk vagy szívünk pillanatnyi állapota szerint látjuk a dolgokat – szeretettel, gyűlölettel vagy irigységgel... Nem, ez nem Isten szeme. A bölcsesség az, amit a Szentlélek hoz létre bennünk, hogy mindent Isten szemével láthassunk. Ez a bölcsesség ajándéka.

Ez az ajándék nyilvánvalóan az *Istennel való meghitt, bensőséges kapcsolatból*, az Atyához fűződő gyermeki kapcsoltunkból fakad. És amikor fennáll ez a kapcsolat, a Szentlélek megadja nekünk a bölcsesség ajándékát. Amikor szeretetközösségben vagyunk az Úrral, a Szentlélek mintha egészen átalakítaná szívünket, és megéreztetné velünk melegségét és irántunk érzett személyes szeretetét.

A Szentlélek akkor „bölccsé” teszi a keresztényt. Ez nem azt jelenti, hogy a kereszténynek mindenre van válasza, hogy mindent tud. A bölcs ember „tud” *Istenről*, tudja, hogyan cselekszik Isten, felismeri, ha egy dolog Istentől vagy nem tőle jön; megvan benne ez a bölcsesség, amelyet Isten ajándékoz a szívnek. Eb-

ben az értelemben a bölcs ember szíve *istenízü*. Mennyire fontos, hogy közösségeinkben legyenek ilyen keresztények! Bennük minden Istenről beszél, minden Isten jelenlétének, szeretetének szép és élő jelévé válik. Olyasvalami ez, amit nem lehet rögtönözni, nem lehet önmagunktól megszerezni: ajándék ez, amelyet Isten ad meg azoknak, akik tanulékonyá válnak a Szentlélek iránt. A Szentlélek bennünk lakik, a szívünkben; képesek vagyunk hallgatni őt, de azt is megtehetjük, hogy nem hallgatunk rá. Ha hallgatunk a Szentlélekre, akkor megtanítja nekünk a bölcsességnek ezt az útját, nekünk ajándékozza a bölcsességet, amely azt jelenti, hogy Isten szemével látunk, Isten fülével hallunk, Isten szívvel szeretünk, Isten szerint ítéelkezünk. Ez az a bölcsesség, amelyet a Szentlélek nekünk ajándékozik, és amelyre mindnyájan szert tehetünk. Csak kérnünk kell a Szentlélektől.

Gondoljatok egy anyukára, aki otthon van kisgyermekével. Az egyik ezt csinálja, a másik amaszt akarja, a szegény anyuka pedig azt se tudja, hol áll a feje, ezzel is foglalkozik, a másikkal is, teljesen lekötik gyermekei bajai. Aztán, amikor az anyukák elfáradnak és leszidják gyermekeiket, az bölcsesség? Ti mit mondtok? Leszidni a gyermekeket bölcsesség vagy nem? Nem! Amikor viszont az anyuka felemeli gyermekét, és kedvesen, nagy türelemmel elmagyarázza neki, hogy ezt ezért meg ezért nem csináljunk, akkor az Isten bölcsessége? Igen! Ez az, amit a Szentlélek ad nekünk életünk során.

Vagy a házasságban például, amikor a házaspár veszekednek, azután egymásra sem néznek, vagy rossz szemmel néznek egymásra: ez Isten bölcsessége? Nem! Ha azonban így szólnak egymáshoz: „Na, elmúlt a vihar, békülünk ki”, és újra elindulnak békében tovább: ez bölcsesség? [A nép: igen!] Igen, ez a bölcsesség ajándéka. Erre van szükségünk otthon, fontos, hogy velünk legyen, amikor a gyermekeinkkel vagyunk, fontos, hogy mindnyájan osztozzunk benne!

Ezt nem lehet megtanulni: ez a Szentlélek ajándéka. Ezért kérnünk kell az Urat, hogy adja nekünk a Szentlelket, adja meg nekünk a bölcsesség ajándékát, Isten bölcsességének ajándékát, amely megtanít arra, hogy Isten szemével lássunk, Isten szívvel érezzünk, Isten szavaival beszéljünk. És így, ezzel a bölcsességgel haladjunk előre, így építsük a családjunkat, így építsük az egyházat, és így mindnyájan megszentelődjünk. Kérjük ma a bölcsesség kegyelmét! Kérjük a bölcsesség ajándékát a Szűzanyától, aki a bölcsesség széke: adja meg nekünk ezt a kegyelmet. Köszönöm szépen!

(Tózsér Endre SP fordítása)

© Libreria Editrice Vaticana, 2014.

© Tózsér Endre SP, 2014.

